

Tisková zpráva

Postoje občanů k prezidentskému úřadu – červen/červenec 2023

- ⊙ Přímá volba prezidenta je českou veřejností dlouhodobě vnímána jako nejvhodnější způsob výběru prezidenta a v současnosti ji podporují čtyři pětiny občanů (80 %).
- ⊙ Téměř polovina (46 %) české veřejnosti se shoduje, že pro výkon funkce prezidenta nezáleží na tom, zda kandidát v současnosti je, byl, či nikdy nebyl zapojen do politiky.
- ⊙ Více než dvě pětiny (43 %) respondentů se shodují na tom, že by se prezident měl věnovat řešení i konkrétních otázek, nicméně jen ve výjimečných případech.
- ⊙ Téměř tři čtvrtiny (73 %) občanů zastávají názor, že prezident má zasahovat do činnosti vlády, ale v omezené míře. Jde o nejvyšší podíl za celou dobu sledování (od roku 2002).
- ⊙ Podle více než tří pětín (62 %) českých občanů by prezident měl jmenovat všechny ministry vlády na základě doporučení budoucího premiéra.
- ⊙ U české veřejnosti dlouhodobě převažuje mínění, že se prezident ČR má v zahraniční politice angažovat v souladu se směrem udávaným vládou a ministerstvem zahraničí. V aktuálním šetření zastává tento názor 56 % dotázaných.

Zpracovala:
Naděžda Čadová
Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.
Tel.: 210 310 587; e-mail: nadezda.cadova@soc.cas.cz

Ve výzkumu CVVM SOÚ AV ČR realizovaném v červnu a červenci byl zařazen blok otázek týkající se úřadu prezidenta České republiky. Respondenti konkrétně vyjadřovali své názory na způsob volby prezidenta, jaká má být dle jejich názoru pozice prezidenta vůči vládě a jak má prezident vládu jmenovat. Další sledovanou oblastí byla i pozice a míra angažovanosti prezidenta v rámci zahraniční politiky, s čímž souvisí i názory na zapojení prezidenta do řešení konkrétních problémů. V neposlední řadě respondenti hodnotili i typ osoby, který vidí jako nejvhodnější pro výkon funkce prezidenta.

Pokud jde o volbu prezidenta, respondenti se většinově shodují (80 %), že by toto rozhodnutí mělo ležet v rukou všech voličů. Další dva způsoby volby prezidenta – parlamentem nebo širším shromážděním volitelů – považuje za nejvhodnější srovnatelný podíl české veřejnosti pohybující se kolem úrovně jedné desetiny (7 % pro parlament, 10 % pro širší shromáždění volitelů). Z časového srovnání (viz tabulku 1) vidíme, že přímá volba prezidenta je českou veřejností dlouhodobě vnímána jako nejvhodnější způsob výběru prezidenta a její preference navíc postupně roste. Zatímco v roce 2002 ji podporovaly necelé tři pětiny dotázaných (57 %), v současnosti je to o 23 procentních bodů více, tedy čtyři pětiny (80 %) představující historické maximum. V porovnání s minulým šetřením z ledna 2020 vzrostl podíl lidí preferujících přímou volbu prezidenta o 11 procentních bodů, naopak podíl zastánců volby širším shromážděním volitelů nebo parlamentem poklesl shodně o 4 procentní body.

Přímá volba prezidenta má podporu napříč celou českou společností. Mezi zastánce přímé volby prezidenta však častěji patří ženy (84 % žen, 74 % mužů), lidé se středním vzděláním bez maturity nebo se vzděláním základním, lidé velmi nespokojení se současnou politickou situací, vyjadřující prezidentovi rozhodnou nedůvěru, voliči ANO a SPD a voliči, kteří v posledních prezidentských volbách hlasovali pro Andreje Babiše (87 %, u voličů Petra Pavla je to 71 %). Naopak menší podporu má přímá volba prezidenta mezi muži, vysokoškolsky vzdělanými, lidmi spokojenými se současnou politickou situací, lidmi, kteří prezidentovi „rozhodně důvěřují“, a voliči ODS a celkově vládní koalice.

Tabulka 1: Kdo by měl volit prezidenta? (v %)¹

	04/ 2002	02/ 2004	04/ 2005	01/ 2007	01/ 2008	01/ 2009	01/ 2011	01/ 2012	03/ 2013	01/ 2014	01/ 2015	01/ 2017	03/ 2018	01/ 2020	6+7/ 2023
všichni voliči	57	68	57	60	64	67	60	61	73	67	64	74	72	69	80
parlament	20	16	23	23	18	18	17	16	11	12	14	8	10	11	7
širší shromáždění volitelů	12	11	11	10	10	10	13	13	11	14	12	10	11	14	10

Pozn.: Dopočet do 100 % ve sloupcích tvoří odpovědi „neví“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost 26. 5. - 24. 7. 2023, 929 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

Následující otázka zjišťovala, koho považují respondenti za vhodného kandidáta na funkci prezidenta ČR (viz tabulku 2). Největší část české veřejnosti představující téměř polovinu (46 %) se shoduje, že nezáleží na tom, zda tento člověk v současnosti je, byl, či nikdy nebyl zapojen do politiky. Necelá třetina (32 %) označila za nejvhodnějšího kandidáta politika, který není členem žádné strany. Více než desetina (13 %) dotázaných by pak vybrala osobu mimo politiku a 6 % respondentů by preferovalo člena politické strany. Jen minimum dotázaných označuje za nejvhodnějšího kandidáta předsedu politické strany (1 %).

V porovnání s předchozím šetřením z ledna 2020 došlo v názorech respondentů na to, koho považují za nejvhodnějšího kandidáta na funkci prezidenta ČR, k drobným změnám, když mírně posílil názor, že by mělo jít o politika, který ale není členem žádné strany (o 5 procentních bodů), jde tak o návrat k hodnotám z let 2012 až 2018. Mírně naopak oslabil názor, že pro roli prezidenta je nejvhodnější předseda politické strany (pokles o 4 procentní body), aktuální výsledek je ale v této oblasti srovnatelný se všemi předchozími výzkumy z let 2002 až 2018.

Pokud porovnáme aktuální výsledky s výzkumem z března 2013, tedy po historicky první přímé volbě prezidenta ČR, vidíme, že se názory české veřejnosti významně nezměnily, pouze mírně (o 6 procentních bodů) posílilo přesvědčení, že nezáleží na tom, zda jde o politika, nebo člověka který dosud stál mimo aktivní politický život.

Z dlouhodobého srovnání pak vyplývá, že v české společnosti roste přesvědčení, že na to, zda se kandidát na prezidenta již v minulosti politicky angažoval, až tolik nezáleží (nárůst mezi lety 2002 až 2023 o 14 procentních bodů) a naopak poklesla preference člověka bez politických zkušeností (o 6 procentních bodů).

Tabulka 2: Osoba vhodná pro výkon funkce prezidenta (v %)²

	04/ 2002	02/ 2004	04/ 2005	01/ 2007	01/ 2008	01/ 2011	01/ 2012	03/ 2013	01/ 2017	03/ 2018	01/ 2020	6+7/ 2023
nezáleží na tom	32	41	30	38	33	29	33	40	42	46	43	46
politik mimo strany	37	35	41	37	37	37	35	30	32	30	27	32
člověk mimo politiku	19	12	19	15	20	19	20	17	12	8	10	13
člen strany	4	6	5	4	4	5	5	7	6	8	9	6
předseda strany	2	1	1	2	2	3	2	2	2	3	5	1

Pozn.: Dopočet do 100 % ve sloupcích tvoří odpovědi „neví“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost 26. 5. - 24. 7. 2023, 929 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

¹ Znění otázky: „Který z běžně užívaných způsobů volby prezidenta je podle Vás nejvhodnější pro Českou republiku? Volba parlamentem, tj. poslanci a senátory současně, volba širším shromážděním volitelů (např. poslanci, senátory a krajskými zastupiteli), nebo volba všemi voliči?“

² Znění otázky: „Jaký typ osoby je podle Vás nejvhodnější pro vykonávání funkce prezidenta? Člověk, který nikdy nebyl v politice, politik, který není členem žádné strany, člen politické strany, předseda politické strany, na tom nezáleží?“

V letním šetření jsme dále zjišťovali, jakými otázkami by se měl prezident podle veřejnosti z titulu své funkce zabývat, zda spíše obecnějšími otázkami politické kultury, morálky a podobně, anebo i problémy konkrétního charakteru (viz tabulku 3).

Více než dvě pětiny (43 %) respondentů se shodují na tom, že by se prezident měl věnovat i řešení konkrétních otázek, nicméně jen ve výjimečných případech. Trvale by měl řešit konkrétní otázky podle více než jedné třetiny (35 %) dotázaných, naopak necelá pětina (18 %) respondentů si myslí, že by se měl věnovat pouze obecnějším otázkám morálky, politické kultury a podobně.

Tabulka 3: Jakým otázkám se má prezident věnovat? (v %)³

	02/ 2004	04/ 2004	01/ 2007	01/ 2008	01/ 2009	01/ 2011	01/ 2012	03/ 2013	01/ 2014	01/ 2015	01/ 2017	03/ 2018	01/ 2020	6+7/ 2023
měl by se trvale věnovat i řešení konkrétních otázek	42	41	30	32	34	33	36	44	33	35	33	35	33	35
měl by se věnovat řešení konkrétních otázek, ale jen ve výjimečných případech	34	36	43	40	41	43	40	38	44	41	41	42	44	43
měl by se věnovat obecnějším otázkám morálky a podobně	21	21	22	20	18	15	18	13	17	16	18	17	19	18

Pozn.: Dopočet do 100 % ve sloupcích tvoří odpovědi „neví“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost 26. 5. - 24. 7. 2023, 929 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

V porovnání s předchozím šetřením z ledna 2020 nedošlo k žádné statisticky významné změně a výsledek aktuálního šetření je rovněž statisticky srovnatelný s výsledky výzkumů realizovanými v letech 2008 až 2012 a 2015 až 2020. Jediný výraznější výkyv byl zaznamenán v březnu 2013, kdy byli čeští občané poněkud více nakloněni trvalým zásahům prezidenta i do řešení konkrétních otázek. Jde přitom o výzkum, který byl realizován krátce po historicky první přímé volbě prezidenta ČR.

V názoru na to, zda by se měl prezident věnovat spíše trvale či aspoň výjimečně řešení konkrétních otázek, nebo jen obecnějším otázkám morálky a podobně, neexistují významnější rozdíly podle pohlaví, věk, vzdělání ani politické orientace, pouze voliči Petra Pavla jsou o něco více nakloněni tomu, aby se prezident trvale věnoval řešení konkrétních otázek (38 %, voliči Andreje Babiše 29 %).

Ve výzkumu jsme se dále zaměřili na vztah prezidenta a vlády (viz tabulku 4). Téměř tři čtvrtiny (73 %) českých občanů se shodují, že prezident má mít možnost zasahovat do činnosti vlády, ale pouze v omezené míře. Přibližně osmina (13 %) dotázaných je pak přesvědčena, že by prezident do činnosti vlády neměl zasahovat vůbec, srovnatelný podíl občanů (12 %) by řízení vlády předal přímo do rukou prezidenta.

V porovnání se všemi předchozími výzkumy výrazně vzrostl podíl občanů podporujících zásahy prezidenta do činnosti vlády, i když v omezené míře, když od posledního výzkumu z ledna 2020 vzrostl o 16 procentních bodů. Naopak názor, že prezident vůbec nemá zasahovat do činnosti vlády, podpořilo o 13 procentních bodů méně než v roce 2020 a o 22 procentních bodů méně, než v prvním výzkumu z roku 2002, kdy tento názor dosáhl svého historického maxima. Podíl

³ Znění otázky: „Má podle Vás prezident republiky zasahovat do řešení konkrétních problémů, nebo se má spíše věnovat obecnějším otázkám politické kultury, morálky a podobně? Měl by se trvale věnovat i řešení konkrétních otázek, měl by se jim věnovat, ale jen ve výjimečných případech, nebo by se měl věnovat obecnějším otázkám morálky a podobně?“

respondentů, kteří by preferovali, aby prezident přímo řídil činnost vlády, je dlouhodobě poměrně stabilní a pohybuje se na úrovni asi jedné osminy občanů.

Názor, že prezident nemá do činnosti vlády vůbec zasahovat, vyjadřovali častěji lidé starší 60 let, rozdíly podle pohlaví, vzdělání nebo politické orientace nebyly zjištěny.

Tabulka 4: Postavení prezidenta vůči vládě⁴ (v %)

	04/ 2002	02/ 2004	04/ 2005*	01/ 2007	01/ 2008	01/ 2011	01/ 2012	03/ 2013	01/ 2014	01/ 2015	01/ 2017	03/ 2018	01/ 2020	6+7/ 2023
má zasahovat do její činnosti v omezené míře	49	61	56	52	49	52	55	64	55	55	59	57	57	73
nemá vůbec zasahovat do činnosti vlády	35	23	28	31	32	28	23	18	29	26	22	24	26	13
má řídit činnost vlády	6	11	9	10	11	10	16	15	12	12	13	11	11	12

Pozn.: Dopočet do 100 % ve sloupcích tvoří odpovědi „neví“.

* Do dubna 2005 bylo znění otázky následující: „Jaké postavení má mít prezident vůči vládě? Prezident nemá zasahovat do činnosti vlády, prezident má v omezené míře zasahovat do činnosti vlády, nebo prezident má řídit činnost vlády a předsedat jí namísto premiéra?“

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost 26. 5. - 24. 7. 2023, 929 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

Všech respondentů jsme se dále zeptali, jak má podle jejich názoru prezident postupovat při jmenování vlády (viz tabulku 5). Více než tři pětiny (62 %) českých občanů se domnívají, že prezident by měl jmenovat všechny ministry na základě doporučení budoucího premiéra. Přibližně pětina respondentů se přiklání k názoru, že by prezident měl jmenovat ministry pouze na základě vlastního uvážení (19 %), naopak sedmina se kloní k názoru opačnému, tedy že v kompetenci prezidenta republiky nemá být jmenování ministrů vlády (14 %).

Podíl zastánců názoru, že prezident má jmenovat ministry na doporučení premiéra, se dlouhodobě (od roku 2014) pohybuje kolem úrovně dvou třetin veřejnosti a ani aktuální výzkum není v tomto směru výjimkou. V porovnání s posledním výzkumem z ledna 2020 ale mírně posílil názor, že by prezident měl jmenovat ministry na základě vlastního uvážení (o 5 procentních bodů). Podíl zastánců přesvědčení, že jmenování ministrů vůbec nemá být v pravomoci prezidenta, je po celou dobu sledování velmi stabilní a pohybuje se na nebo mírně nad úrovni jedné desetiny veřejnosti.

⁴ Znění otázky: „Jaké postavení má mít prezident vůči vládě? Prezident nemá zasahovat do činnosti vlády; prezident má v omezené míře zasahovat do činnosti vlády; prezident má řídit činnost vlády?“

Tabulka 5: Role prezidenta při jmenování vlády⁵ (v %)

	04/ 2002	04/ 2005*	01/ 2007	01/ 2008	01/ 2011	01/ 2012	03/ 2013	01/ 2014	01/ 2015	01/ 2017	03/ 2018	01/ 2020	6+7/ 2023
jmenovat ministry na doporučení premiéra	64	61	62	61	56	59	61	69	64	63	65	64	62
jmenovat ministry na základě vlastního uvážení	9	15	15	16	19	17	20	13	14	13	13	14	19
nemá ministry jmenovat	13	13	10	11	11	12	10	10	11	12	12	12	14

Pozn.: Dopočet do 100 % ve sloupcích tvoří odpovědi „neví“.

* Do dubna 2005 bylo znění otázky následující: „Jak má podle Vás prezident jmenovat vládu? Má jmenovat všechny ministry na základě vlastního uvážení, má jmenovat všechny ministry na základě doporučení budoucího premiéra, nebo nemá jmenovat členy vlády?“

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost 26. 5. - 24. 7. 2023, 929 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

Se zvyšujícím se dosaženým vzděláním a s rostoucí životní úrovní respondentů stoupá i jejich přesvědčení, že by se prezident při jmenování vlády měl řídit doporučením budoucího premiéra. Tento názor je rovněž častější u lidí, kteří se na škále politické orientace řadí k pravici, stejně jako u respondentů, kteří vyjadřují důvěru prezidentovi, voličů vládních stran a voličů Petra Pavla.

Do letního výzkumu CVVM byla také zařazena otázka na to, jaké postavení má mít podle občanů prezident v oblasti zahraniční politiky (viz tabulku 6). Podle necelých tří pětin (56 %) dotázaných by se měl prezident angažovat v zahraniční politice, ale mělo by to být v souladu se směrem udávaným vládou a ministerstvem zahraničí, více než čtvrtina (28 %) pak pokládá za vhodnou možnost, že by prezident mohl aktivně vystupovat nezávisle na vládě a ministerstvu. Výrazně menšinové je jak přesvědčení dotázaných, že prezident má řídit zahraniční politiku (8 %), tak i názor, že se v zahraniční politice nemá vůbec angažovat (4 %).

Tabulka 6: Postavení prezidenta v zahraniční politice země⁶ (v %)

	04/ 2002	04/ 2005	01/ 2007	01/ 2008	01/ 2009	01/ 2011	01/ 2012	03/ 2013	01/ 2014	01/ 2015	01/ 2017	03/ 2018	01/ 2020	6+7/ 2023
může se angažovat ve směru udávaném vládou a ministerstvem zahraničí	65	54	61	64	58	55	57	59	60	63	60	60	60	56
má aktivně vystupovat nezávisle na vládě	15	26	20	16	17	21	21	21	19	18	19	21	18	28
nemá se angažovat	6	6	5	6	8	5	7	7	8	7	6	7	8	4
má řídit zahraniční politiku	6	9	8	9	10	11	8	8	7	6	8	6	7	8

Pozn.: Dopočet do 100 % ve sloupcích tvoří odpovědi „neví“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost 26. 5. - 24. 7. 2023, 929 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

⁵ Znění otázky: „Jak má podle Vás prezident jmenovat vládu? Má jmenovat všechny ministry na základě vlastního uvážení; má jmenovat všechny ministry na základě doporučení budoucího premiéra; nemá jmenovat ministry vlády – to má být v kompetenci někoho jiného?“

⁶ Znění otázky: „Jaké postavení má mít prezident v oblasti zahraniční politiky? Prezident se nemá angažovat v oblasti zahraniční politiky, prezident se může angažovat v oblasti zahraniční politiky, ale nesmí překračovat oficiální směr, který udává vláda a ministerstvo zahraničí, prezident má aktivně vystupovat v oblasti zahraniční politiky nezávisle na vládě, nebo prezident má řídit českou zahraniční politiku?“

Názory na postavení prezidenta v zahraniční politice byly z hlediska časového srovnání dlouho poměrně stabilní, v aktuálním výzkumu ale vidíme nárůst podílu občanů, kteří jsou přesvědčeni, že prezident má v oblasti zahraniční politiky vystupovat nezávisle na vládě (o 10 procentních bodů) na historicky nejvyšší hodnotu, i když srovnatelný výsledek byl zjištěn ještě v roce 2005. Naopak podíl zastánců toho, že má prezident v zahraniční politice respektovat směr udávaný vládou a ministerstvem zahraniční, mírně poklesl (o 4 procentní body) a mírně ubylo také lidí přesvědčených o tom, že se prezident v zahraniční politice vůbec nemá angažovat (rovněž o 4 procentní body).

Přesvědčení o tom, že prezident má aktivně vystupovat v oblasti zahraniční politiky, a to nezávisle na vládě, je častější u mužů, lidí ve věku do 29 let a těch, kteří prezidentovi rozhodně důvěřují. Naopak názor, že by prezident v zahraniční politice vždy měl respektovat směr udávaný vládou a ministerstvem zahraničí se častěji objevil u žen, lidí ve věku od 45 do 59 let, lidí se středním vzděláním s maturitou, nebo vzděláním vysokoškolským, dotázaných s dobrou životní úrovní své domácnosti, vedoucích zaměstnanců a podnikatelů a lidí, kteří prezidentovi „spíše důvěřují“.

Technické parametry výzkumu

<i>Výzkum:</i>	<i>Naše společnost, v23-06</i>
<i>Realizátor:</i>	<i>Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.</i>
<i>Projekt:</i>	<i>Naše společnost – projekt kontinuálního výzkumu veřejného mínění CVVM SOÚ AV ČR</i>
<i>Termín terénního šetření:</i>	<i>26. 5. – 24. 7. 2023</i>
<i>Výběr respondentů:</i>	<i>Kvótní výběr</i>
<i>Kvóty:</i>	<i>Kraj (oblastí NUTS 3), velikost místa bydliště, pohlaví, věk, vzdělání</i>
<i>Vážení dat:</i>	<i>Vzdělání X NUTS 2, věk X NUTS 2, pohlaví X kraj, velikost místa bydliště X věk, vzdělání X věk</i>
<i>Zdroj dat pro kvótní výběr a vážení dat:</i>	<i>Český statistický úřad</i>
<i>Reprezentativita:</i>	<i>Obyvatelstvo ČR ve věku od 15 let</i>
<i>Počet dotázaných:</i>	<i>929</i>
<i>Počet tazatelů:</i>	<i>78</i>
<i>Metoda sběru dat:</i>	<i>Osobní rozhovor tazatele s respondentem - dotazování CAPI</i>
<i>Výzkumný nástroj:</i>	<i>Standardizovaný dotazník</i>
<i>Otázky:</i>	<i>PI.8, PI.9, PI.10, PI.11, PI.19, PI.41</i>
<i>Kód zprávy:</i>	<i>pi230829</i>
<i>Zveřejněno dne:</i>	<i>29. srpna 2023</i>
<i>Zpracovala:</i>	<i>Naděžda Čadová</i>

Slovníček pojmů:

Kvótní výběr – napodobuje strukturu základního souboru (u nás je to obyvatelstvo České republiky starší 15 let) pomocí nastavení velikosti vybraných parametrů, tzv. kvót. Jinými slovy kvótní výběr je založen na stejném procentuálním zastoupení vybraných vlastností. Pro tvorbu kvót používáme údaje z Českého statistického úřadu. V našich výzkumech jsou stanoveny kvóty na pohlaví, věk, vzdělání, region a velikost obce. Vzorek je tedy vybrán tak, aby procentuální podíl např. mužů a žen ve vzorku odpovídal procentuálnímu podílu mužů a žen v každém kraji ČR. Podobně je zachován procentuální podíl obyvatel jednotlivých krajů ČR, občanů různých věkových kategorií, lidí s různým stupněm dosaženého vzdělání a z různých velkých obcí.

Reprezentativní výběr je takový výběr z celé populace, z jehož vlastností se dá platně usuzovat na vlastnosti celé populace. V našem případě to tedy znamená, že respondenti jsou vybráni tak, abychom zjištěné údaje mohli zobecnit na obyvatele České republiky starší 15 let.

Vážení dat – způsob zvýšení reprezentativity souboru vzhledem k vybraným charakteristikám populace pomocí přiřazení váhy každému respondentovi. Váhy jsou vytvářeny pomocí metody iterativního proporčního vážení a pohybují se v rozsahu 0,333 až 3.

Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM) je výzkumným oddělením Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i.. Jeho historie sahá do roku 1946, kdy jako součást Ministerstva informací začal fungovat Československý ústav pro výzkum veřejného mínění. Současné Centrum vzniklo v roce 2001 převedením svého předchůdce (IVVM) z Českého statistického úřadu do Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i.. Včlenění do vědecké instituce zaručuje kvalitní odborné zázemí a kredit pracoviště; jako součást akademického prostředí musí CVVM SOÚ AV ČR splňovat veškeré nároky a dosahovat tak té nejvyšší odborné úrovně. Hlavní náplní práce oddělení je výzkumný projekt Naše společnost, v jehož rámci je prováděno deset šetření ročně. Jedná se o průzkum veřejného mínění na reprezentativním vzorku české populace od 15 let, kterého se vždy účastní přibližně 1000 respondentů. Omnibusová podoba dotazníku umožňuje pokrýt velkou šíři námětů, a do šetření jsou proto pravidelně řazena politická, ekonomická i další obecně společenská témata. Jsou využívány jak opakované otázky, které umožňují sledovat vývoj zkoumaných jevů, tak náměty nové, reagující na aktuální dění. Díky dlouhodobému a kontinuálnímu charakteru je tento vědecký projekt zkoumání veřejného mínění v České republice ojedinělý.
